

מכסה חותיבה

ידענו נלמנת כי בספטמבר סס נזירים מכך סכ"ר וכן עטמא מלהן פילד"ק צטולט לסתה הפטה הגדתית לנעל ומטול הסגולה רפסי זיל כחצ'ן נס"י מלין צערלט ני זיל כלצין לסתון לסוט מגז'ת לסתה מסל'י מן הסה ילמעל חנין ומון לסתה ימאל לטין כמו מנה טכ'ין ומון רמת דמעון ומון חנין מנין ווין לסתה ימאל לטין כמו מנה טכ'ין ומון טכ'ה סנות ומון רלה' כלות ומון זכת צמות כמללו לסוט ורטין צליין זליין ווילטן מגוזה מהם לפיה טעל סדרוק ולטן לח' סס פכ"ל וכן סדרין זמתקל לסתין לכון חמבי טפנדתני רליס מדצלי פילד"ק טלי"ם פיש קתולס צמלה ליט' מכוול לא"כ סטמלה נזלת מגין פקל ווילן לטלוי טמיס סרי"ם צפנ'ם צמלה לטלין וטמיס פמי"ן דגוטא כלט' למך גצל דינגו כיוון טלין סטלא נזלת מגין סכ"ר ויממי"ג חזם טמיס פרי"ס נסוו"ה צמלה לטלין מגני כו"י חנויות וחסוך מילינו לנדל:

ביאור לוח הנגיניות

א זוף קטן זוף גדול וקדט א זוף קטן כה א' לששתם אבל ראי שהדעת כי נאש' תהיל' לפניו מלא מהוברות שיש בהطعم מר' או שחה'ה לפניו מלא מופסקת פחות טנו אוי הו זוף קטן לעולם ולית דין ציריך בושש. וכן הרין כאשר המלא היא מונשר להנחת מתן יהיה בה זוף קטן א"ס שאין לסניה מלא מהוברת ולא מלא מופסקת פחות טנה ואיזהה ה כו' ח' עם הזוף קטן בתיבה אחת וידיה כה המת' נכח דמת'ג כז' **ויאמרו** שנות ל"ב: ואולם נאש' תהיל' לפניו מלא מהברת פחות טנו והיא בטע' מלרע אוי יתקיים המתג באות הראשונה מאין. קירוב התעמים כמו **את העזרות שמית כיה ותלהל העדרה** ייקרא ח'

במתן שהוא בתנועה קל'ה או בת' נשה'יא לחשולם דוג'ש נהי **בעיניינו בחגבים** שמו ייז' ואמ' **עד אנה מאנתם** אין לסניו מלא מהברת ולא מלא מופסקות פחות טנו גם אין המלא מונשר לתנתן בתנועה שהיא בעצם וראשונה גם אין במליה היא ד' נקודות מתנוועות לפני נתינה חט עם אוי תהיל' המלא בזוף נדול כמו **ואברים שעם** בן שטוג'ם שנה ושש שנים בראשית ייז' **אנני**

ואולם אם יש במליה ד' נקודות מתנוועות לסת' נגנית הטעם אוי תהיל' המלא בקרט'ם זוק'ט כמו **ואברים שם כיב ואבני-ישראל** שמות כיה **ולך לך והבשר** ויקרא ז' **ואבני-ישראל** ורומי'ם קרט'א

מכסה התיבה

ב קרבא או מונח אם הנגינה באות הראשינה הוא מונח ובזולת זה

היא קדמה ובchnerאי אם אין לפניו עוד טלה מפסקת סתות טהנרטש
שאחריו אנדל אסיה לפסני מלה מפסקת פחוּטָנוּ הרואוּילְהַנְּקָדָר

בתלייש' קט. נדה אווי ישתנידסינה ל�' דמא. נט' **כִּי לֹא הַמְּמִידָר**

וְאֶלְדִּים בְּוֹאשִׁת עֲבֵי **כִּי לֹא בְּכָרְבָּךְ שְׂמוֹ לִין**

הַגִּישׁוֹ אֱלִי אַעֲלָה אִישׁ שִׂירָוֹ שְׂרוֹץ

יד ווועם פְּיוֹ עַל פְּיוֹ פְּלָגִים בְּיַד

וזהטעם ז' לטי שלא יבוא תלישה קטנה כי

אם לפני מלה שהוא בקדמא ר' בן ישתנה המינח לקדמא, דעת כי החבדל

שבין קדמא ואולא ובין אולא נירש הוא כי נרש חמד הוא. נטלה

שהיא בטעם טליעיל ויתכן שבאו זולת משותו כזו (**אללה**)

פסעי בני ישראל במדב' לין לבן נקי בשם נרש לפס'

שפטנרש משורתו ומשורתו נקי אולא לטעם זה לפס' שפטמי אויל ואיננו

ואילם קדמא ואולא לא יקום ולא יהה כי אם נטלה שהוא בטעם

פלוע (נס לא יקום ולא יהיה אלא איך משורתו קדמא לפניו הוא

לא אחיו) לבן נקי טשרדו קדמא לפס' שהוא טקדים לפניו חמד ונט

הוא נקי אולא לפס' שבדין מתרות הסבטה אויל והילד לו ואיננו

כטו שיתבהאר לקטן בסיטזיב ע"ש:וְאַתָּן לְפָנָיו" מלה מחוכמת

וזהו פלוע אויש ישתנה לנושאים כמו ווישטע יתרו שמות

יע' וכן אם תה' לפניו מלה מחברות שדרוגניה בה באות

הוא. שונה אוישתנה לנושאים ויהה משורתו פונח כבו **פְּהָאֵל**

פְּהָאֵל אַדְבָּא בו במדבר י"ב וכענין שיתבהאר לcketן אבר ז'

דנרש אם לפניו מלה כחויב', שהנגינה בה באות הייאשונה

אויש טורהו מוה כמו **הַנְּהָנָה** במדב' ליא **תְּחִתָּה**

הַנְּחִשָּׁת ישעה ס' ואולם אם אין בה

הנגינה באות הראשינה אוישתהי אולא וצודתו קדמא

נִירְקָפוּ מַצְרִים אחיזם שמות ייד וכן הדין לפניו טהירות

המכתא;

ג מהסך או מרכא דעת כי כאש' תהיה לפני שפטא טלה מחוכמת

ותהיה נקודה אחת מתחניעות ביזמת הנטינות אוישותי טנקודת

אתה אויש ישתחו מהסך כמו **מִתְּחִתָּה נְהַשְׁמִים**) בראשית

א' אבל אם אין שם נקודה מטה�ות

בין שת הייניות אוישתחו מרכא כטו ידע שער קונחו

ישעה אלכון: ק' מהסך לדעת לי' שנחסדרתיכא ז'

ד דרגא או מיכא דעת כי כאש' תהיה לפני תביר טלה מחוכמת

ותהיני' שת נקודות מטה�ות בין שת הייניות אוישתחו דרגא כטו כי **הַשְׁחִיחָת בְּלַבְלָה** בראשית ז' ואם אין בין

שת הייניות אם תנועה אחת או

שאין

מכסה התייבח

משה שמות יג עז אָרֶץ במדב' י"ט ודורותיהם י"ג

ה' פשطا או תריין פשטיין או יתיב כה א' לשלשות ודע כי כאז'
 תהיה הטלה בטעם טלרע אווי הוא תצד בפשטא אחר והוא
 נקייד או בקצת האחרוןן מן האית האתיונה מהאללה להבדילו מזתקדרט
 למ' שצורתם אחת ואם הטלה בטעם טלעיל תזכיר בתריין פשטיין אחד
 במקים הנחת הטעם ואחר באות האחרונה להבדילו מן הקרמא;
 ואולם כאש' תהיה הנגינה באוט הראשונה מהטלה ואין לפניה מליה
 מהוברת אווי ישנה הפשטא לטעם יתיב לנין הינח בהם זע' פשטא
 יתיב לפסי שצורתם אחת היא רק מה שנפשת בפשטה געקס ונכפה
 לשבת ביתיב איברא אם תהיה לפניו מליה מוקפת לא ישנה. ליתיב
 איעס' שהנגינה באוט הראשונה מודטלה כמו **מדי חידש**
 בחדרשו ישעה ס"ו לפסי שאו לא החשוב בכלל
 מליה שהנגינה באוט הראשונה אחוי שהטלה שלפניה מהיבירת אליות
 במקף ויהי בשתיין משפט מליה אחת בכחני' הנגינה שהרי גנינה אי'
 מחייב לשתיין:

עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ אָסָהָר נִוְאנְבִּי הַשְׁמַרְתִּי

ז' זאולם אָם - ז' הִיא לְפָנֵי טָעַם רַבִּיעַ אוֹי הִיא בְּמַעַם נֶרְשִׁיִּת
וַיַּחֲקִיִּי הַמְתָג כְּמוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־רַעַהוּ בֶּרֶאשִׁיִּיא וְאַנְכִּי
עַמְדָתִי בְּהָרְבָּרִים ז' וְחוֹתְתָה לְכָנֵי יִשְׂרָאֵל ז'
בַּמְדָבֵב יִטְאַכֵּל אָם נֵס הַטָּלה ז' הַצְחֻבוֹת שְׁלַפְנֵי טָעַם
רַבְּעֵי הִיא מַכְשְׁרָת לְהַנְחָת מְתָג כְּתָנוּהָ שַׁהְיָא בָּעֵצֶס וּרְאֵשָׁנָה אָז
תַּהֲיוֹה הַמְלָה שְׁלַפְנֵיהֶ בְּקָרְדָמָא וְאוֹלָא וַיַּהַיָּה הַקִּימָא בְּטַקִּים מְתָג אַעֲיט
שְׁשִׁישׁ אֲחִיה רַכְעַ כְּמוֹ קְבָנָה וְתִירְוִישָׁךְ וְיִצְחָרֵךְ
רַבָּרִים ז' (וְאָמֵן תְּהִית)

הטלה בטעם מלעיל והוא טוכננות למתן או יהו, בה אולא נרש
אע"ט שיש אחיה רביעי כטו **מל' אוייביך** מסכיב דרבוים
כיה) וכל הדינים האל' שאטינו הינו כאדר
אין לפניה טלה מחויבת אבל אז יש לפניה טלה מחויבת היא חפץ
בקדמת או במנוח כפי טה שהתבא' לעיל ס"י ב' ע"ש ו
? פז'

מגסה דות'בה

ו פאר או רביעי או נקי קמן רע. כי כל מלה המוטסקת יותר מז הפטור או מתליה נדולח. שאחריה היא בסור : ואם היא מוטסק גם יותר מז חפקיד מהפקדים הנודלים שאחריה איז הוא בטעם רביע נאם היא מוטסקת. גם יותר מז השר שאחרי חפקיד ההוא. איז הוא בוקף קטן :

ח מונח טונה דעת כי כל מלה שלפני פטור או תליה גדולה או לפניו תליה קטנה וחיא מוטסקת מחדן כולם במשות. טונה אסילו אם תהינה ארבע או חמש מילות או יותר :

ט. מונח או פשוט או באין כחו דעת כי כאשר יהיה זקף קטן במלה קצרה (רצוני לומר במלה שאין בה שתי חנוונות לפניו הגנוועה שייש בה נגינה טעם) ולפני מלחה מחוורת איז חיה המלה דהווא במונה כמו **ויאמר אברהם** חז לי לא נתת זרע בראשית מז' זואלם אם - **ויאמר אברהם** היה הזקף קטן במלה או יוכ' איז היה . המלה במחוברת שלפניו בטעם פשוטamente כטו **ויאמר אברהם** אלהים יראה לו חששה בראשית כייב וכן **ויאמר אברהם** כאשר לא יהיה לפניו מקום הנחתת המזם רק תיג' שהוא במתן והיינו כאשר יהיה אחיה שוויא נע איז היה המלה היה בפשוטה כמו **בזאת תךען** במדבר יי' (ואם לפניה מלה מחוורת פחות טונה לפניו זקף, קטזאעס שהוא במלחה ארוכה כמו **וآخرין בין יבזאי הלוים מבן וחתאו ביום נשבי עי**

במדבר יי')

ו מעתה אבא רכלי פסקי הטעמים

ו. ככל פסקי הטעמים קnis מלך לנוין מקפכ ופלטיפס מעוקיס מלך לנוין חכלה ופלטיפס דקיס וכטניזיס מלך לנוין מקל ועס סייח. כי לרגעס ופלטיפס סיyo נקהליס ונטלעיס מון סמלקוקיס מלך ספהפספו פנויליס מלינו כי סס סעידו מל מעגס מלין טובס זים נפיגן סעוקייקט סלהיט ולונגיט מל כווע נגינות העקלל צמס טנטאמט סכתו צמס זגניתה למם ומפעט זגניתה למם . סקט כנדן פעדנו מל פטניון סיכנד צוזט גס פנליין מלוי מנול נספנד הפל זמלהו יעל לטלוי לס. ינול סטט כסיס . ונסולימ קלך זמקוטס פזה לי הפטל נבן לרוחי נצאל. פה נפי מס מילום נספיק לרלוון. נפט סנטכלט ונטכילדין :

יא. כנד לערלו סטילקדים מיט טפמיים סטטיקים סטנין וסס הפל יקלמו נספט עלאים ויט טפמיים סטטאליס סצינן וסס הפל יקלמו גטט מטלטטס . לטולי מטוע כי טפמיים סטטאליס כולד טויס נעלין ספנול לטן טפמיים סטטאליס ללווי לומל ספין כולד טויס נעלין סטטאליס

ספפנק

כללי פמקי הטעמים

יב דע כי פסקינו עתמי הנקילו בס מהוקנים צפנתם גדולה מלהן
סיומל נליות חמוץ וסתוק וצפסק סימלוון וסתוקות וסתוקות טנטומות
מל מלך חנוך הכל המקלך מתי מלוות ללוות טחטיינט טזין צטעריס
מטלטישים הם לנו לפני פצל חליטה גדולס לו קנס כמו טפנמל למייל
כ' טו זרין מתייקות סאנגעטט טאל ימגאל לקיין . לכן רמיין לך
לטטזונן סייגן צניטות סמלות לינוי לומד כלטט טפינט לפנייך מלוט מלוט
המכל לנכחות טחטיינט מלטהן לשוטות זו לזו זו חטמכל סייגן צטעריס מלוט
שלטונות לדעתם הייזו מסקין מוחודת ללחמים יהל מחדת ויתיס זו
טנעם מספיק נמלס טהיינט מהונדרת כ"כ פטאל זו אַבְנָג . הם טמי
מלות אַב לטאות זו לזו יוכל מאם טרכוטס מלם ב' נעלם .
ג' הי מתי מלך ב' צטטס מספיק . ו�� ב' נמלס ב'
לטאות זו לזו יומל פטה טרטוטס מלט א' נמלס ב'
הי מהיס' מלט א' צפנתאפסיק : ומדע נלהמנס כי נמלס לנו יטיס
המנכם

בְּלִי פְּסָלוּ הַטְּעָמִים

שפאמנט ומוף ספיק נעל מפסם מ"כ כלטך יתקיים העטאל כו"ז
במנס' שפת וטולס כלטך מסה נסכים צממער סטול מ"כ רק מלא טפס
פוח ממיד צפוח למש טהיל מלא מונגרם . טהלי אלט לא מלה
שפוגרים כי נעל סמקלט סייל צפטע מטה לטלך יטס טמיס
ען ספאניס דוק וטסס וטא נזורה לפני פועל חן הפעלים טפוך צלטנעם
שו נקופ ספיק סייל צפוחם טס מין לטxis מלא מלה נמלט צבוח כמו
לֹא תִגְנֹזֶבּוּ וַיַּקְרֵל י"ח לֹא תִאְכְּלֵנָהּ י"ג לֹא

תִּזְנָנָה) דנليس כ"ג : ולחוי טמדע מוד כי קנו למול זוקף קפן לו נמי
כמי וטפאל סס נקלטס טליים גדו ליטס ופקידיכס טס זוקף
וטפאל הו צחי כמו וטניר סס נקלטס פקידיש גדו ליטס . מעל לדיישו טל
קפן גס פקידו גרטו הו צחי כמו טום פקיד קפן לכון טום . יטס להט פקידו
גס לפני הפקידי (פנדוי) צמלה צמופסקה טחומ מחס כמו טמן זולט
כגנינו . היינטל זסו דוו זום צהנלי כלטך מהיס מלא פחוניות לפני
טפחים בגדו ליטס טל יטט טרחתה טס לפניכס הצל לס למ טיס מלט
עס גרט לטxis רק סייל מלא צמופסקה טחומ מחס לי זום גרט לו
צחי כפו צמלה טהיה (בפי טlein לחי טכפה נדרגהנו כ"כ מד טינטט
לפנוי מד ען הפקידים (פנדוי) כלטך טטחיכ) יק נמקוס הפקידי כלטן
יטה זו טס מארה חמיהן אל ספקיד ככו וטמיס כמחודלה טפניכס
סייל צקדמה סייל מטרכ בגייט וייזמו זו סני מארהים טס כי מלות לילס'
חזי מס טקלטמי צטכ מזירות המנטט כמו **וַיַּעֲזַבּ לְבָזּוּבָתָוְאֵל**

וַיֹּאמֶר וַיַּגְ�עַז וַיָּמָת אֶבְרָהָם טס כ"ה וַיָּבָא

וַיַּעֲלֵב מִזְחֶדֶת ציהיטה לאר : חעל לחי טהוע כי כלטך
יטיס פקיד מ"ה מן הפקידים בגדו ליטס צמלה טכ"י ללויס
לכנתם ממן צמיכטה טסיט צענש כלגונה ויס עוד טנווה לפני המגע
לי זום לפניו נוט הו צחי כמו צמלה צמופסקה טחומ ממן טט"פ טlein
טסימו פמי (פי טאטג מארה צמוקס טטס טסיה טהרי, מללו נ"כ
טינעל טס חסם נזוקס עמן) כמו **יַפְלוּ פְגַרְיוֹכְבָם לְכָל**

**פְּגַרְיוֹכְבָם לְכָל לְסִפְרָכְבָם נִמְרָכְבָם נִמְרָכְבָם יְיִ וְעַשְׂה אֵת
הַטְּאָתָה וְאֵת וַיַּקְרֵבּ צִוְּתָזְבָּה עֹזְתָה מִשְׁחָה אֵת
מְזִיאָהָם**

גמצע נג :

א' כלל גדו צפקי טמיים כל טס מפקי' מטל יזום צטמי מלוט לופר
לי ממיד צפטע סטפקי' סטפטון כפי קדר סקלט' כו' טפוק יומל
מן טפלי וכלל זה זוכת צנול וטל טפכטס : וטנס כפי פידול לום
טגניכום

כלי פמקי הטעמים

**סְגִינּוֹת מָכוֹן לְסֶמֶן כִּי כַּלְמָל מִתְּסֵס לְפָנֵי פָּמָד מִן הַמְּלִיס מַלְּסָמוֹ פָּסָק
יְסָר מִמְּנוֹ מִמְּדֵי סִיטָּמָנוֹ קָדוֹם נָזָקָף קָטָן כָּמוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי רְקִיעַ כְּחֻן סְמִיס כְּרֶמֶת, וְ
וַיֹּכֹל בְּעֵת הַהִיא וַיֹּאמֶר אָבִימֶלֶךְ**

נִרְשֶׁם כִּי אָמַר גֶּרֶת נִרְשֶׁם כִּי אָמַר גֶּרֶת קָטֵן טוֹ כָּלִי כָּמוֹ מֶלֶךְ מַסְפְּקָה
גָּדוֹל : מִמְנוּ נְסִיחָה נְזָקָה , קָטֵן : מַד , מַטָּל יְהִיוּ מַלְתָּה לְלוֹסִיכָּמָה טָסָס סְפָד
נִרְשֶׁם כִּי אָמַר גֶּרֶת נִרְשֶׁם כִּי אָמַר גֶּרֶת קָטֵן טוֹ כָּלִי כָּמוֹ מֶלֶךְ מַסְפְּקָה
מַסְפִּיק גָּדוֹל מִמְנוּ כִּי כָל סְפָקֵל הַלְּחָנָן לְפָנָיו לְמַה מַסְפְּקָה יוֹמֶל
מִמְנוּ : וּכְמַלְתָּה מַסְפִּיק לְפָנָי לְמַד מַנְסָכִים אֲלֵהֶת טוֹסָפָקָה פָּסָות מִמְנוּ טָזִי
חַמִּיד סִיל מְנוּקָדָם צְפָקִיד טָמֵיּוֹד לְטָרְסָוֹן וּדְצָל זָס מְגֻמָּל כָּלָא
כְּנַגְינָנוֹם : וּדְעַמְּכָה כִּי חַיְן טָסָס פָּקִיד מִן סְפָקִידִים סְגָדוֹלִים נְמָלִיחָוּ טָמִיכָה
יִסְתַּחַת לְמָלִיאוֹן צְמַחָאֵל טָסָול טָמְלָה טָהָרָה מְיוֹמָד לוֹ נְכָן כְּלָמָל טָפִיס לְפָנָי טָמֶד
מִן סְפָקִידִים מַלְתָּה מַסְפְּקָה יוֹמֶל מִן טָמֵל טָמְלָה לְמָלִיאוֹן צְמַחָאֵל סְהָוָת (וּמַיְן לְרַיֵּן
לוֹמֶל טָסִימָה מַסְפְּקָה יְוֹמֶל מִמְנוּ) טָזִי חַנְקָד סְמָלָה סְסִימָה נְזָקָה רְפָנָן כְּמַפְּסָע
כָּל מַלְתָּה סְמִינְפְּקָה יוֹמֶל מִן טָמֵל טָמְלָה לְמָלִיאוֹן צְמַחָאֵל כִּי מַיְן מַסְטָצָנָן-טָמָס
מַסְפִּיק סְפָקָות תְּמִינָסָס הַטָּלָבָה נְכָנָס בְּנִסְיִי : וּמַוּלָס כְּלָמָל טָפִיס לְפָנָי טָמֶד
מִן סְפָקִידִים סְגָדוֹלִים מַלְתָּה טָהָרָה מַסְפְּקָה יוֹמֶל מִמְנוּ טָכָל סִיל מַסְפְּקָה
סְפָנוֹן מִן טָמֵל טָמְלָה סְפָקִיד סְסִימָה טָזִי, סְמָקָה חַמְלָס סְסִימָה נְמָס לְנִגְעָפָה כָּמוֹ
(וַיָּלְמָם אֶבְיָמָלְד וּפְיַכְלֵל שָׁד צְבָאָז נִלְמָס) כִּי ט

בכלכת מלאיתננה לי נילטיכא ויאמר מה
טפל ממון לך צלטטי לאמ' טינטל ז' א' כטפל מסיס לטינילט
לו גשלוי כסו מלטימוסטק' יומי מיז'נו סייל צחליט' גדולס כמו (ויבא
אכיו ישעיהו רבן אמר הנביא) טפיס נים וכטפל
טפיס נפי פלייש גדויה מלט' מופסק' יוזר מענו טפיס מגוקה נפפס
פוזר כינוי ועישר אתונות נשאות בר ולחות
ומזון ז' נילט' נילט' פיט' : וולט נס לפני פפייר מלט מיטק'ם יוכפל מענו חנוך
טאטיט' מוסטק' פחו' מן חמל הו סטקי' טלטליו לו' נס סייל חינקר פטול כפו
וڌيه אם לא יאמין ז' טפל יגומו צלטונ זס מרצעס וטמקט

פָזְלִין לְוַיִן לוֹק וּמְטַכֵּם :

ד כאשר תהיה לפני אחד מן חסידים הנודלים מלה מוסקט יהאר טבנו חיה לפניה עוד מלה מוסקט יותר אשניזע אך חייא מוסקט

כללי פסקי הטעמים

טוטסקת שחות מן השר שאחורי הסקיד היה או נס הפללה הטוטסקת
שלפני הסקיד היה מונקחת כסקיד והוא יהטלה המוסך יוציא
משניהם. בטעם רביע כטו, **ביום ה'וה נבקעו כל**
מעינות תהום ר'בה. בראשית ז' **בעלזתך**
לראות את פני יי אליהך שפילה ר'יעש
ב'חה אדרני פתח אהל מועד טם ל'ה' לדזריש גוים
גדוילים (יעצמים) טך טניך רבר'ים דיויאטיך איש אל אהוי
אבל אשימים אנחנו על אהינו בראשית מ'ב ודומיהם והטעם בכל
זה מה שיבאו שני סקידים וצופי נראה לי שרבי הבהיר הוא ולא
שני בלבד דברי דמיון שיש לטני הסקיד הנדרול שני טעים מפסיקת
שהאחד שלפניו נדול ממנה והשני שלפניו לטניו נדול משניהם ועל
כיז הוא שחות מן השר שאחורי הסקיד שוב לא יתכן להיות טעם
רביע בטללה הטוטסקת שלפני הסקיד כמספט טלה הטוטסקת ז'ח' מן
הסקיד שאחורי כיוון שיש שם עוד לסניה טלה טוטסקת ז'ח' טנו
שהוא שחותה מן השר שאחורי הסקיד ואיך לא תחנן להנתק בטעם
רביע לפסי שטעם רביע לא יקיים ולא יהיה בשתי מלות רצונות כי
זהו עיקר נדול בפסקין הטעמים נס לא תחנן להנתק בזקפת קטן או
באי כחו לפסי שזקפת קטן הוא מספיק יותר סזהר שאחורי ובכ' אמרנו
כי זאת הטללה היא טוטסקות שחות מן השר שאחורי להן יביא שני
סקידים וצופים וייה לטעניהם טעם רביע ויבוא הכל על נcoin תנאה זאת
חקירתה בין היא שטענה ואחתה דעת לך.

טו ותשוב וחכונן במה שאמרנו טענין שני סקידים רצופים שאחורי
טעם רביע ידעת נאמנה שאין חוששין הטעם מפסיק הגנום
ביןיהם אש' הוא שחותה מה שלפניו ושל אחורי רצוני לום' שעם היה
שיש עוד טעם מספיק בין שני הפסוקדים שהוא שחות טנינים או שיש
על טעם מספיק בין טעם רביעי וסקיד הראשון אש' הוא שחות
משניהם כל זה אינו מעכבר מלבדו שני סקידים אחורי טעם רביע
וטעם לפסיה שהוא שחות טננים אין חוששין לו כי כאחד המשורות
חשב בערך כטו

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשית את
חטאתך ואת עולתך ויקרא ט ובורת את כל הדרך
אשר

כללי פסלי חמימות

טשורות נדולים מהם יותר טשורות טפסיקים יותר פהו
ט טונח טשטוא א זק זג קרטא זק ט טונח טשטוא א זק זג קרטא זק
ט טונח טשטוא א זק זג קרטא זק ט טונח טשטוא א זק זג קרטא זק

ט טונח טשטוא א זק זג קרטא זק טונח רביע

ט טונח טשטוא א זק זג קרטא זק טונח רביע

ט טונח טשטוא א זק זג קרטא זק טונח רביע

ח טונח טונח ז סור רביע זק ח טונח טונח ז חלישא גדולה

ח טונח טונח ז סור רביע זק ח טונח טונח ז חלישא גדולה

ח טונח טונח ז סור רביע זק ח טונח טונח ז חלישא גדולה

ח טונח טונח ז סור רביע זק ח טונח טונח ז חלישא גדולה

ח טונח טונח ז סור רביע זק ח טונח טונח ז חלישא גדולה

אשר דליקך יי אליהיך זיך ארבעים שנית במרץ

דברים ח אלתיראו אלהיכם ואלהיך אליכם גראן

לכם מطمון בראשית טיג, אבל ראוי שתתבונן שיש הבדל קטן

אם חטפסק הסחות נכנס בין שני הפקדים או אם

הוא נכנס בין טעם רביע לפקיד הראשון זה שאמ הוא נכנס בין שני

הפקידי יהיה הפקודים טועים שאילו לא היה ביןיהם שום טעם חטפסק

וואולם הוא נכנס בין רביע לפקיד הראשון אז חפיד יהיה הפקידי

הראשון בטשטוא עעים שאין שני טשטוא כתו

ומכל חפצאות אשר בסני יי קפח חלה פאה ואלה

וחלה להם שטן יקיא ח תאכלנו בקולם אשר יכח

י אליהיך גו דברים יב ודרזם.

ז ופצעך נז כפל מפיים לפאי פא מנ פקידייט פנאליט פלא-אליט

בלדי פסמי הטעמים

טשוחים מפסיים סחוחים טהום משרותים מפסיים

טרכא	טפחה
טרכא	טפחה
טונח	זוקא

טרכא	טגח
טרכא	טגח
טונח	טונח

טרכא	טונח
טרכא	טונח
טרכא	טונח

טרכא טרכא ה פשטו: פשטיין חביב טונח זוקי קטן

ד דרגא טרכא תביד טרכא טפחה

ב קדמא טונח ו ואולא גרש נריש טונח רבעץ

ב קדמא טונח ו ואולא גרש נריש טונח זוקא

ב קדמא טונח ו ואולא גרש גרישים ג מהטך טרכא פשטו

ב קדמא מתח ו ואולא גרש גרישים ד דרגא טרכא תביד

ב צינה טונח תלישא קטנה ב קדמא טונח ואולא

כל מסת מטען סיל מופסק יומל מהעלה פטקליס ומין מסת מטען מופסק
 יומל מן טעל טעללי ספקיד ספוט לזי יהיה לטכני לניע ופטטל ולגע
 ולז יפסיק ספטטט יאל מאטרכינט טפליווי. כי פון מנגן, ספקי ספממים
 לגוט. פנס לניע "נטמי" מלום ליטופום כמו ריינץ יצחכה ויאמר
ליעשו הון גביר שטמתיו לך. ואת-בל-אחו
נתרתני לך. לעברלים נילט"י כי ויינחם יהירדה
ויעל על גוזו צאנז דוא זיחירה בעהו

העדילמן נילט"י ליכ ודוועיסילניים :
 וכטעל מאלאס לטכני סקידמן חפקידיס סגדולי טלכט מלוט
 מופסקום צמוסונטסמנט'לו זומו ניכ ליזען ופטטט זקילונין לק זקוּפ
 יגולו טcli פקידיס ליטופין לטפי טלי מקטל נלופן מחל כמו וטאול פטל סטטילק
 טס יטטטטל טס גנלי סטטטיס וטאעל ירטיס ע"ט מיט :

ז ראיו שחרדע כי תלישא קטנה לא יקוט ולא יהיה כי אם לפני משות
 קדמא ובבר התבאר כי כל מלה מופסקת מוחות מן גרש או בא
 גוש חייא מתלישא קטנה. לכן תדע נאמני כאנדר לא תהי פלה
 מהוברת

בללי פסלי הטעמים

מחוברת לנו נרש או גרשאים אבלathy לפניהם מלא מօספְקִיסָחוֹת מהם שאנו לא חנק בתקישא קטנה לפסי שאין אחריו קרטא אבל געתק איז התקישא קטנה אל המלה של פסנוו איעס, שהיא מלא מהימבר ויהיה אחריו טשות קדמאכטו (**ריעל אברם ממציגים בראשי יין ניסר ביזום**)

ההוא את דתינו

בראשי ליה ויתן להם יסחת לוחם בראשי פז ודורמיה: (ואם יהיה לפני פסנו התקישא קטנה סוד איז הוא געתק על המלה של פסנו כמו בלא-הנגע במת בנטש האדם אשר ימות ולא יתחטא במדבר יט):

יח וראי שתרע כי גם לפני רביע נהוג מהירות המבטא כי כאשר תהינח שתי מלות לפניו איז תмир המלה של פסנו במונה ואולם המלה של פסניהם אם היא (מליה מיותרת במעט' ההוא או שתים או שלושן הנ' מיותרו יהיה הדין כך אם המל' הראשונה היא) מօספְקִיסָחוֹת משפט ניתוה המטר והתכת. המלות איז היא בטעם לנורמי (כמו בירזה משה דאיש שמות ליב) ואולם אם היא מלא מהוברת ותהיה העדרת המבטא במליה שאחריה איז היא בדרא והמליה שאחריה במונה (כמו דיריה אה'ת לה בעם שמו ייח) וריני מהיר' המבטא רבים מהה דיריה אה'ת לה ולא אוכל לבאר בטעום זהה: וכל מה' שבארתי כאן הוא דורך כלל ופרטיו הדברים האלה יתבארו בסוף שעריו ומורה בעותה:

תושלב ע